

MONTREĀLAS
LATVIEŠU
TRĪSVIENĪBAS
EV.-LUT. DRAUDZE

DRAUDZES ZIŅAS

63. gada gājums * 2014. gada RUDENS-ZIEMA * NR. 2

ŠAJĀ NUMURĀ:

*
Kur meklēt
Dievu?

*
Baznīcas vasara

*
Pikniks Tērvetē

*
Zinātniskā
fantastika

*
Tērvetes
Piknikā

*
Atkal lasām
Mazo Katehismu

*
Draudzes
kalendārs

Pāvils, nostājies areopaga vidū, sacīja: "Atēnieši, es redzu, ka, pēc visa spriežot, jūs esat visnotaļ dievbijīgi. Apstaiģadams un aplūkodams jūsu svētvietas, es atradu arī altāri ar uzrakstu: "Nepazīstamajam Dievam". Tad, redzi, – ko jūs nepazīdami pielūdzat, to es jums sludinu.

Dievs, kas radījis pasauli un visu, kas tajā, Viņš, debesu un zemes Kungs, nemājo cilvēku celtos tempļos, un Viņu neapkalpo cilvēku rokas, it kā Viņam kā trūktu, Viņš pats dod visiem dzīvību, elpu un visu. No viena cilvēka Viņš radīja visas cilvēku tautas, likdams tiem dzīvot pa visu zemes virsu, iepriekš nolīcis laikus un robežas, kur tiem dzīvot, lai tie meklētu Dievu un kaut taustoties cēstos Viņu atrast, lai gan Viņš nav tālu nevienam no mums. /Ap.d. 17:22-27/

Katru reizi, kad ticīgie sapulcējas, lai izsūdzētu grēkus, klausītos Dieva Vārdu, svinētu Svēto Vakarēdienu un Slavētu Dievu - vismazākā un necilākā telpa, vai pat klaja debess, pārvēršas par Dieva templi. Pat, ja mūsu acis redz tikai sen krāsotas sienas un prasās daudz uzlabojumu, lai vieta vairāk atgādinātu baznīcu - ir cits mērogs un redzējums no paša Dieva puses. Viņš redz cilvēku sirdis, kurām ar pielabojumiem un kosmētiskiem

remontiem nepietiek, lai arī tās kļūtu par dzīvu templi Dievam. Viņam vajadzēja atdot savu dzīvību, lai tiktu uzvarēts grēks, kas samaitāja cilvēci. Uzticēšanās Dieva paveiktajam ceļā templi ticīgo cilvēku sirdīs un arī to dzīvēs.

Citētā Rakstu vieta ir no apustuļa Pāvila sprediķa atēniešiem. Atēnas bija pilnas ar templiem un altāriem dažādiem dieviem. Senie cilvēki meklēja patiesību. Neatrodot īsto atbildi garīgi sabruk cilvēku celtie tempļi. Jeruzālemes templis sabruka 70. gadā pēc Kristus dzimšanas arī fiziski.

Mūsu draudzei ir sens jautājums par dievkalpojuma vietas uzlabošanu. Mēs gribam justies vairāk "baznīcā". Līdz šim mums nav veicies ar to. Bet varbūt mēs līdzīgi kā atēnieši meklējam nepareizi?

mācītājs Gundars

Sirsnīgi sveicam mūsu šī gada apaļos jubilārus!

Vera Auders	dz. 1924. gada 17. decembrī	90!
Elmārs Bārdiņš	dz. 1924. gada 7. decembrī	90!
Mirdza Kalacis	dz. 1924. gada 27. augustā	90!
Milija Godiņš	dz. 1919. gada 28. jūlijā	95!
Gīta Lukstiņš	dz. 1929. gada 4. jūlijā	85!
Rolands Vītiņš	dz. 1924. gada 29. maijā	90!
Ilze Sņiķeris-Bērziņš	dz. 1924. gada 17. aprīlī	90!
Laimonis Bisenieks	dz. 1924. gada 8. aprīlī	90!

Sveiks lai dzīvo!

BAZNĪCAS DZĪVE VASARĀ

Trešdaļu jūnija mēneša es pavadīju ārpus savas dzīvesvietas Otavā. Man bija dota lieliska iespēja piedalīties Austrumu Sinodes rīkotos

pasākumos, kas izrādījās vajadzīgi manai pašizaugsmei un vajadzībai, kā arī spējai iejusties Kanādas luterāņu baznīcā.

Mēneša sākumā es apmeklēju „Luther Hostel” semināru Waterloo. Šis seminārs ir paredzēts mācītājiem, kuri ir dažādās dzīves situācijās – tikko ordinēti, uzsākuši kalpošanu, kādu iemeslu dēļ mainījuši draudzi.. vai, tā kā manā gadījumā, pēdējo divu gadu laikā ir pārcēlušies uz dzīvi un kalpošanu Kanādā. Šo dienu laikā es ieguvu vērtīgus padomus kalpošanā, iepazinu citus mācītājus un savstarpējās sarunās guvu viņu pieredzi un atziņas. Mācītāji tika sadalīti dažādās grupās, ņemot vērā, kāda dzīves situācija ir dota. Tas deva iespēju būt kopā ar tiem, kas ir līdzīgā situācijā, tādejādi labāk saprot grupas biedrus un saņemot atbildes no citu pieredzes. Ar mums kopā visas dienas bija bīskaps Pryse. Viņš piedalījās pasākumos un vadīja darba sesijas, kurām sekoja pārdomāti svētbrīži, kas modernā veidā vadīti, un tāpēc atšķirīgi no ierastā un tradicionālā. Tas bija atspirdzinoši un iedvesmojoši!

Otrs pasākuma bija jūnija mēneša beigās – Austrumu Sinodes Asambleja pulcējās kopā, lai veiktu ierasto darbu – apstiprinātu budžetu, veiktu izmaiņas Satversmē un vēlētu bīskapu. Ar pārliecinošu balsu pārsvaru Asambleja pilnvaroja kalpošanai līdzšinējo bīskapu Michael Pryse jau uz 4. termiņu. Bīskaps vadīja pasākuma darba dienas, un viņa vadītā sanāksme man bija liels un patīkams pārsteigums. Es pirmo reizi savas mācītāja kalpo-

šanas laikā piedalījos baznīcas pasākumā, kur tā dalībnieki (kopumā ap 275 cilvēki) izrādīja prieku un lepnumu par savu baznīcu. Sanākušie burtiski svinēji šo kopā būšanu, lai gan tika veikts nopietns un nozīmīgs darbs. Tik vienreizēji bija vērot un piedalīties.. un mācīties – mācīties prieku par savu baznīcu, mācīties uzklaut citu, atšķirīgu viedokli un spēt saprast otru, tai pat laikā nezaudējot cieņu – ne pret sevi, ne pret viedokļa pautēju. Bīskaps Pryse ļoti prasmīgi parādīja, kā 275 cilvēku priekšā nebaidīties no citiem viedokļiem, neignorēt tos, bet tai pat laikā neļaut diskusiju laikā paust necieņu jebkuram no runātājiem, lai kāds viedoklis arī neizskanētu. Par to no manis patiesā cieņa bīskapam.

Starplaikā mums, visiem pieciem latviešiem, izdevās nofotografēties ar Kanādas Nacionālās Baznīcas prezidējošo bīskapu Susan Joson, kura arī bija Asamblejas dalībnieku vidū.

Lielā daļā darba bija veltīts divām lielām tēmām – Sirijas bēgļi un samierināšanās process ar Kanādas iezemiešiem. Un liels ieguvums man šķiet tas, ka brīvākos brīžos mēs, latvieši, turpinājām domāt un savstarpēji runāt par abām tēmām. Nereti notiek tā, ka izvēlētais tēma tiek atstāta tikai darbam, bet brīvbrīžos sarunas ieiet citās tēmās. Iespējams, ka atbilde meklējama tajā, ka latviešu tautai abas šīs tēmas ir tik tuvas un saprotamas. Arī latvieši ir cietuši no okupantu zvērībām, un ir devušies bēgļu gaitās, un nācās pieņemt svešas zemes par savām mājām.

Šogad aprit 70 gadi kopš daudzi Latvijas iedzīvotāji pameta savas mājas un Dzimteni, lai dotos nezināmā nākotnē. Mēs spriedām, kā latviešu draudzes varētu piedalīties Kanādas luterāņu iniciatīvā, lai palīdzētu bēgļiem un būt dalīgi samierināšanās procesā starp iezemiešiem un atnācējiem. Tā būtu gan kā pateicība par to, ka paši savulaik tika uzņemti Kanādā, gan arī tas būtu turpinājums tam, ka Kanāda ir vieta, kas dāvājusi un dāvā mājas tiem, kam sava Dzimtene bija jāatstāj.

BAZNĪCAS DZĪVE VASARĀ

Arī savā atvaļinājumā augusta mēnesī, ko kopā ar ģimeni pavadīju Latvijā, apmeklējām dievnamus un draudzes. Svētdienā, 10. augustā svinēju sava drauga, mācītāja Igora Safina dzimšanas dienu un biju lūgts teikt sprediķi Dubultu draudzes dievkalpojumā.

Savukārt, 16. augustā, Krimuldas baznīcā kristīju jauku ģimeni, gan

tēvu Ilgvaru, gan viņa jauko dēliņu Emīlu. Apmeklējām arī dievkalpojumu Rīgas Jaunās Sv. Ģert-rūdes dievnamā, kur draudzes mācītājs ir bīskaps Guntars Dimants.

Nākamais pasākums vēl šoruden ir LELBA XIV sinode, kura notiks Milvokos, Viskonsīnā, ASV, no 24. līdz 26. oktobrim. Tajā piedalīties ir aicināti pārstāvji no katras draudzes un visi LELBA garīdznieki. Abas draudzes - Otavas un Montreālas pārstāvēšu viens pats, jo draudzes savus laju delegātus nav izvirzījušas.

Sinodes darba kārtībā blakus rutīnas darbiem, kas saistās ar pārskatu un budžeta apspriešanu ir arī garīgie jautājumi:

■ *Kur vienas durvis aizveras, Dievs atver citas: Jaunas iespējas misijas darbā mūsu baznīcā.* (māc. Daina Salnīte un māc. Gija Galiņa)

■ *Ko darīt, kad „rezerves” tukšojas, bet dvēseles arvien grib pildīties? Praktiski jautājumi un atrisinājumi LELBA draudzēs.* (Mārtiņš Pūtelis ar palīgiem)

■ *Ko mācīsim saviem bērniem? Kā darbosimies mūsu latviešu skolās, draudzēs un nometnēs?* (Mārīte Šlesere, Voldemārs Pelds)

■ *Garīgas prakses – meditācija un lūgšanas mūsu ticības svētceļojumā* (mac. Dace Zušmane un māc. Aija Graham)

Šogad sinodē vēlēsim arī jaunu Pārvaldes priekšnieku/-ci. Sinodē arī pēdējo reizi LELBāL arhibīskapa amatā piedalīsies Ernests Elmārs Rozītis, jo viņa termiņš šo rudeni izbeidzas un ir jau gandrīz noslēdzies jaunā arhibīskapa ievēlēšanas process.

Arī Montreālas draudze izsaka sirs-nīgu pateicību viņam par sekmīgo ilggadējo kalpošanu Baznīcas labā!

Šoreiz uz augsto amatu kandidē 3 kandidāti, no kuriem par vienu katrai draudzes valdei un mācītājam jāatdod sava balss. Izvēle nav viegla, jo visi 3 kandidāti ir cienjami un pieredzējuši mācītāji.

Savas izvirzītās kandidatūras uztur:

1. Līdzšinējā LELBA pārvaldes priekš-niece un prāveste Lauma Zušēvica.
2. LELBāL sekretārs un Lielbritānijas prāvests Andris Abakuks.
3. Prāvests emeritus un Toronto Sv. Jāņa draudzes mācītājs Fritz Traugott Kristbergs.

Šajā brīdī, kad lasiet šo rakstu draudzes un garīdznieki jau ir izdarījuši savu balsojumu. Balsis tiks skaitītas pēc 15. oktobra un ceram, ka jau drīz mēs zināsim, kas ir mūsu LELBāL jaunais arhibīskaps!

Vairāk informācijas par gaidāmo sinodi un arhibīskapa kandidātiem var atrast LELBA interneta mājas lapā: www.LELBA.org.

mācītājs Gundars

Draudžu kopīgs pikniks Tērvetē

Tērvetē, 17. augustā notika Montreālas-Otavas draudzes dievkalpojums un pikniks. Bija apmācies. Izskatījās, ka līs, bet laiks noskaidrojās, un jaciņas bija jānovelk. Vārbūt tumšie mākoņi dažus potenciālus nācējus aizbaidīja, bet tomēr sanāca vairāk kā 50 dalībnieki, galvenokārt, montreālieši jeb Tērvetes vasarnīcas iemītnieki.

Tā kā Māc. Gundars bija devies atvaļinājumā uz Latviju, Jānis Mateus vadīja dievkalpojumu. Gaisotne nometnes ēdamzālē bija omulīga un piemērota šim pasākumam. Viņa tēma bija par dabu un trīsvienības - Kristieša un cilvēka ("miesa, prāts un dvēsele"). To

viņš ilustrēja konkrētā veidā ar muzikālo instrumentu, trīsstūri. Kā veikls mūziķis, dziedāšanu viņš pavadīja ar ģitāru.

Kā parasti pēc dievkalpojuma, dūšīgie vīri košiem priekšautiem cepa kotletes un desiņas un smaidīgi gaidīja visus lielās mājas pagalmā uz mielastu, ko saimnieces bija sagatavojušas. Pēc tam mājas pagrabā varēja pie kafijas baudīt lielu izvēli gardo saldo ēdienu un pakavēties pie ziedu rotātiem galdiem.

No Otavas bija atbraukusi 15 cilvēki, tostarp Jānis Lielāmurs un Sanita Ulmane no vēstniecības. Uģis Lāma viņus iepazīstināja ar Tērvetes vareno ūdenskritumu pie "Rouge" upes dambi. Braucot atpakaļ uz Otavu, viņi vēl apskatīja Montebello slaveno, milzu baļķa būvēto konferences centru.

Šis bija īsts ģimenes saiets, jo piedalījās visas paaudzes: - jaunāka dalībniece Mila Brauna (tikai

dažas nedēļas veca), vairāki jaunieši, viņu vecāki, un sirmgalvji. Otavas Bērziņa kungs, kuram pāri par 90 gadu, viens pats mēroja ceļu uz Tērveti. Viņš esot braucis to pašu ceļu pirms 57 gadiem, jo bija Montreālas draudzes priekšnieks, kad notika Tērvetes dibināšana.

Piknika rīkotāji gadu pēc gada ir vienmēr vieni un tie paši montreālieši, kuriem mīļa ir Tērvete un mūsu abu draudžu sadraudzība un viņiem pienākas liela pateicība.

Laimīgā Braunu ģimene
+ + +

Autori
Ingrīda Mazute un Uģis Lāma

Par Tērvetes sākumu

Mēs saņēmām tagadējā otavieša, kādreizējā Montreālas draudzes kasiera un priekšnieka Alberta Bērziņa vēstuli ar vēsturisku atskatu uz senajiem notikumiem, kad draudze ieguva savā īpašumā "Tērveti".

Kā Tērvete kļuva par draudzes īpašumu

Šī gada Otavas miera Draudzes Vēstis Nr. 5 rakstā „Draudžu kopīgais pikniks Tērvetē” (arī šajā izdevumā) un arī sarunās piknika laikā man atklājās, ka pat bijušie montreālieši nezina, kā draudze kļuva par īpašnieci šim skaistajam objektam. Mēģināšu izstāstīt.

Vienas Pāvila draudzes valdes sēdes laikā pacēlās jautājums vai, līdzīgi daudzām latviešu draudzēm šai kontinentā, arī mūsu draudzei nevarētu būt īpašums laukos. Valde nolēma apskatīt eventuālus pirkšanas objektus. Gada laikā bijām redzējuši vairākus. Arī vienu farmu upes otrā pusē, tieši pretim Tērvetei, bet visus atradām nepiemērotus.

Tad Paliepu Jānis mūs informēja, ka viņš franču laikrakstā atradis sludinājumu par pārdodamu farmu ar lielu dzīvojamu ēku, kas domāta kā lauku hotels. Pirkšanas noteikumi liekoties

izdevīgi. Grupa valdes locekļu aizbraucām apskatīt un gandrīz vienbalsīgi nolēmām, ka ir jāiegūst šo īpašumu nopirkt.

Draudzes locekļi bija devīgi ar ziedojumiem un aizdevumiem. Drīz varējām iesniegt piedāvājumu pirkt. Piedāvājums tika pieņemts, bet legālās lietas kavējās, jo draudze nebija inkorporēta, un tādēļ nevarējām pirkt uz draudzes vārda. Draudzei no sava vārda vajadzēja izraudzīt uzticības personas, kas līgumu parakstītu draudzes uzdevumā un būtu atbildīgi par tā izpildīšanu. Valde izvēlējās māc. Sēferi un Emīli Mazuti un liekas, ka bija trešais, bet vārdu esmu aizmirsis.

Iepriekš minētā rakstā par pikniku ir nepareizi rakstīts, ka es esot bijis draudzes priekšnieks laikā, kad Tērvete „dibināta”, to-

reiz es biju kasieris. Pāvila draudzes priekšnieks bija piecus gadus, bet daudz vēlāk, kad bija jānokārto lietas attiecībā uz Tērveti, kas legāli vēl arvien bija uzticības personu pārziņā.

Es atradu notāru, vācu tautības luterāni, ar vajadzīgo pieredzi, kurš izkārtēja draudzes inkorporāciju un draudzi kā legālo īpašnieci Tērvetei. Arī nopirktie zemes gabali, kur jau bija saceltas daudzās mājiņas, tika no mērnieka iemērīti un to īpašnieku vārdi no notāra zemes grāmatās ierakstīti.

Dažus gadus atpakaļ beidzot abas Montreālas draudzes ir apvienojušās un nes Trīsvienības vārdu.

Es ceru, ka apvienošanās līgums, ja tāds ir, ietver daļu, kas nosaka, ka Tērvete legāli pieder Trīsvienības draudzei.

*Ziemsvētki nav vairs tālu!
Lūdzu piesakieties draudzes
Ziemsvētku apveikumiem pie
Izoldes Spūrmanes*

t. (613) 488-2672

Pārdomas filmu noskatoties

Ja reizēm sanāk atrast kaut ko ļoti labu un iedvesmojošu, tad ar to noteikti ir jāpadalās. Tā var būt kāda mūzika, grāmata, kas aizrauj un liek šķirt lapu pēc lapas bez apstājas, tas var būt kāds cilvēks, kas ar savu dzīvi un darbiem iedvesmo, vai pat laba filma, kas vienā vai citā veidā ir atradusi ceļu uz skatītāja sirdi, dvēseli un prātu.

Bērnībā mani ļoti kaitināja pieaugušo teksts: „Kad izaugsi, tad sapratīsi..” Tā vietā, lai es saņemtu atbildi uz jautājumu vai situācijas izskaidrojumu, man ausīs skanēja šie četri vārdi. Tagad jāatzīst, ka es tiešām sāku saprast dažādas lietas, ko agrāk nesapratu.. un līdz ar to šis pieaugušo teiktais par sevi atkal un atkal atgādina, it kā teikdams: „Es taču teicu!” Nezinu, varbūt tas ir saistīts ar gadu skaitu (kas, protams, ir pavisam niecīgs, salīdzinot ar gudrām, sirmām un dzīves pieredzējušām personībām, ko man savā dzīvē ir bijis gods un prieks sastapt un iepazīt).. Bet varbūt tas ir tāpēc, ka esmu laidusi pasaulē burvīgu meitēnu, kas drīz vien jautās, kas gribēs saprast un iemācīties.. un, dod Dievs, man neaizbildināties ar četriem vārdiem, kas manu zinātkāres dzirkstelīti bērnībā aplāpēja. „Kad izaugsi, tad sapratīsi.”

Es ilgu laiku nesapratu, par ko raksta un domā Imants Ziedonis, bet tagad ikkatrā viņa tekstā man ir kaut kas tuvs un pazīstams. Kādā viņa epifānijā ir šis un tas par manām attiecībām ar vīru, kādā par kopā būšanu ar draugiem, un daudz, daudz jauku pamācību un brīžu, ko dāvāt līdzcīvēkiem - “Un cilvēks šai pasaulē ir dzimis, lai radītu skais-

tumu. Ko tu skaistu esi radījis?” vai „Man likās, ka nav nekas siltāks par sniega pikū, ko cilvēks nes dāvināt otram.” /I. Ziedonis/

Līdz šim man šķita, ka es nesaprotu un ka mani neinteresē zinātniskā fantastika, it sevišķi filmās. BET – divas filmas, ko nesen noskatījos, ma-

nī kaut ko izmainīja. Pirmo no tām es skatījos ar tādu aizrautību, it kā manā priekšā būtu uz Ziemassvētkiem atsūtīta paciņa no mīļajiem tālumā. Pēdējā no tām – šī gada filma „The Giver”.. Filma, kas liek novērtēt to, kas mums dzīvē ir dots. Filma, kas ļauj saprast to, ka tikai tad, kad es esmu sapratis un piedzīvojis, kas ir melns, es tiešos pēc baltā un gribēšu to sev grāmatu plauktā labi redzamā vietā.

„The Giver” ir stāsts par it kā perfektu pasauli bez ļaunuma un bez izpratnes par to, kas ir ļauns. Tā ir vide, kur cilvēkiem ir atņemta izvēles

brīvība, jo, ja cilvēkam tāda ir dota, tad viņš parasti izvēlas nepareizi. Tur nav krāsu, nav valodu un rasu dažādības, nav dzimšanas dienu svinību un pats svarīgākais - ģimenes lokā tā vietā, lai teiktu, ka mīl, saka: „Es ar Tevi lepojos.”, kas arī, protams, nav nekas slikts, bet tam līdzī nāk sajūta, ka kaut kā trūkst. Līdz šim neviens šo kārtību neapšaubīja un netiecās pēc kaut kā cita. Bija labi. Līdz savā apmācības posmā filmas varonis Jona iepazīs sāpes un reālas pasaules prieku no pasaules atmiņu glabātāja. Jona pirmo reizi pamanīja krāsas, mīlestības došanu un saņemšanu, jā, arī sniegu un braukšanu ar ragavām lielā ātrumā.. Es jau tagad ilgojos pēc ziemas. Atgādiniet man šo, kad nāksies pievārēt lielas sniega kupenas un mēģināt sasildīties vilnas zeķītēs. :D Kaut kādā ziņā filma par labā un ļaunā mijiedarbību un balansu, jo tur, kur ir dzīvības atņemšana, ir arī tās došana, tur, kur ir ļauns, tur ir un būs labs. Tā vien šķiet, ka uzvarēt un tikt pāri tam, kas sāp un sāpina, ir turēties pie tā, kas sagādā prieku, laimi un siltumu. Diemžēl ir tādas dienas, kad viss ir pašsaprotams – sak’, tā kafijas krūze no rīta būs, mans mīļais būs, kaķis prasīsies ārā vienā un tajā pašā laikā. Es nemācu. Nebūt ne! Es no sirds iesaku ikkatram noskatīties šo un daudzas citas gudru un prasmīgu cilvēku veidotas filmas, kas liek domāt.. Un vēl es ceru, ka jūsu kafija rītdien garšos citādāk, izjustāk, ka 3 maģiskie vārdi tiešām skanēs maģiski un ka būs laiks un spēks dienu no dienas būt kopā ar tiem, kas liek taureņiem lidot vēderā, un spēja to novērtēt.. un pateikt: „Paldies!”

+ + +

Dzirkstīte

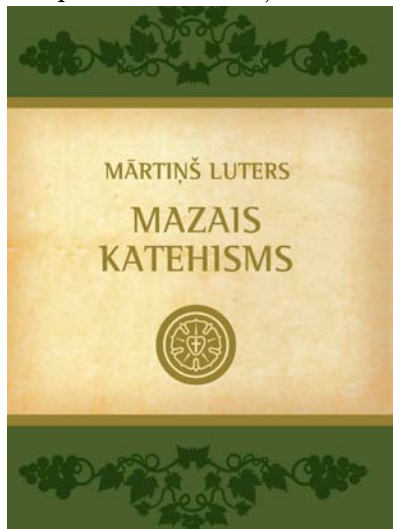
Prāv. Ilzes Kuplēns-Ewart pārdomas LELBA XIV sinodei par MAZO KATEHISMU

Plānā brošūra ar varbūt apdzeltējušām lapām, kas daudziem atrodas kādā atvilknē vai uz plaukta kopš iesvētībām ir bijis savā laikā aprakstīts kā 'luterisma mirdzošais dārgakmens'. Šī nelielā grāmatiņa, Mārtiņa Lutera 'Mazais Katehisms' ietver vienkāršas, bet dziļnozīmīgas pamācības par visu uz kā balstām savu dzīvi kā luterāņu kristieši. No desmit baušļiem, līdz ticības apliecībai, Tēvreizei un pamācībai par sakramentiem (Lutera oriģinālā versijā tikai kristības un Svētais Vakarēdiens, kaut gan vēlāk, Lutera mācību garā tika pievienota "atslēgu jeb bikts" sakraments) - te ir rokas grāmata ikdienas dzīvei.

Mazā grāmatiņa tapa neilgi pēc tam, kad Mārtiņš Luters kļuva tēvs. Ņemot vērā jauno dzīves pagrieziena, Luteram acīmredzot pacēlās virkne jautājumu par to, ko viņš, tagad teologs, un tēvs, lai ieliek sava bērna šūpulī. Ko mācīt un kā lai pasniegtu nepieciešamos ticības pamatus saviem bērniem un citiem ar kuriem bērniņa ikdienas dzīve saviesies kopā? Lutera gadījumā tur vajadzēja pieskaitīt audžu bērnus un visu kalpu saimi, kas arī piederēja pie ģimenes. Esotapzinīgs vecāks, viņa mērķis bija nodrošināt godīgus, dievbijīgus dzīves pamatus sev uzticētiem ģimenes locekļiem. Vēstulēs, kas saglabājušās no Lutera sarakstes ar saviem bērniem liecina par lielo mīlestību un gādību, ko viņš izjuta pret viņiem. Visticamāk Mazā katķisma mācību izveidojums balstījās uz Viduslaiku pedagoģiju, - formālā sengrieķu mācīšanas metode: meistaram prasa jautājumu, tas atbild. Tomēr tas, ka Mazā katķisma parādīšanās sakrīt ar ģimenes svētību ir arī atstājis savas zīmes. Lai arī tā varētu būt patīkama sakritība, bet kurš katrs, kas savā laikā nodarbojies ar maziem bērniem sapratīs, kāpēc Lutera būtu lietojis šo pieeju - "Kas tas ir?" "Kāpēc?", jautājumi kādus viņš noteikti dzirdēja no sava pirmā dēla, trīsgadīgo Ansiša, kurš drošvien skrēja ap viņa kājām rakstīšanas laikā. Pie tam, lai padarītu grāmatas lasīšanu vieglāk pieejamāku, katrai daļai bija piemērota ilustrācija, ko ģimenes galva

varēja lietot kā palīgīdzekli satura atmiņēšanai tiem, kas vēl nebija iemācījušies lasīt.

Laika tecējumā, ilustrācijas ir pazudušas, un mūsu, latviešu valodas izdevumā ir kaut kādā brīdī iztaisītas zināmas revīzijas, kā dēļ saturam ko mēs pazīstam trūkst daļas no tā, ko

Luters bija toreiz rakstījis. Mazais Katķisms tomēr paliek viens no mūsu konfesijas noteicošiem elementiem. Pat turpat pieci simts gadus pēc rakstīšanas liela daļa satura ir tik pat lietderīga mums, cik toreiz, vai esam jaunieši, vecāki, sirmgalvji.

Luteram īpaši svarīga bija prāta un dvēseles savienošana. Viņš pats piekopa vērā ņemamu garīgu disciplīnu ikdienā ar lūgšanu, meditēšanu un Bībeles lasīšanu. Tā, tuvu pie Mazā Katķisma beigām atrodas neliela pamācība par to kā ikdienas gaitas iesākt un noslēgt izlūdzot Dieva svētību un vadību.

Ar vienkāršo, nepārspīlēto rīta un vakara lūgšanu viņš dara skaidru, ka viss, kas notiek mūsu dzīvē ir Dieva ziņā. Racionālisma laikmetā, ap 18.g.s., šī Mazā katķisma daļa tika izņemta, bet tagad tā ir atlikta savā vietā apliecinot tās nozīmi kā neatņemama sastāvdaļa kristieša dzīves pamatiem, kā Lutera to izprata. Rīta un vakara svētīšanas tekstā ir trīs elementi, ko Lutera pieminējis acīmredzot pieņemot, ka katrs tās zinās no galvas: apustuļu ticības apliecība, Tēvreize un rīta vai vakara lūgšanas teksti. Pat šodien zinām, kāda ir vērtība tam, ko

iemācamies no galvas - tas paliek dzīvs, kā neizdzēšama sastāvdaļa no tā, kā piedzīvojam pasauli un sevi. Varbūt te būs kaut kas, kas varētu palīdzēt Jums ierāmēt savu dienu.

Rīta lūgšana

No rīta, tikko no gultas piecēlies, nosvēti sevi ar svēto krusta zīmi [pārmet sev krustu] un saki:

"Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā. Āmen."

Tad, vai nu ceļos nometies, vai kājās stāvēt, noskaidri Apustuļu ticības apliecību un Tēvreizi. Ja vēlies, var arī noskaidri šo lūgšanu:

"Es Tev pateicos, mans debesu Tēvs, caur Jēzu Kristu Tavu mīlo Dēlu, ka Tu esi mani pasargājis šajā naktī no visa ļauna un bīstama, un es Tevi lūdzu, lai Tu mani sargā arī šodien no grēka un ļaunumu, lai mana dzīve un darbs būtu Tev tīkami. Tavās rokās es nododu sevi, - miesu un dvēseli un visu, kas ir mans. Tavš svētais eņģelis lai ir ar mani, ka ļaunajam nebūtu nekādas varas pār mani. Āmen.

Un pēc tam, dodies pie darba ar prieku varbūt nodziedājis kādu dziesmu, vai to, ko tu bijībā izjūti kā vēlamu.

Vakara lūgšana

Vakarā, kad dodies uz gultu, nosvēti sevi ar svēto krusta zīmi [pārmet sev krustu] un saki:

"Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara gādībā. Āmen."

Tad, vai nu ceļos nometies, vai kājās stāvēt, noskaidri Apustuļu ticības apliecību un Tēvreizi. Ja vēlies, var arī noskaidri šo lūgšanu:

"Es Tev pateicos, mans debesu Tēvs caur Jēzu Kristu, Tavu mīlo Dēlu, ka Tu šodien esi mani žēlīgi sargājis, un es Tevi lūdzu, piedod visus manus grēkus, kur esmu nepareizi rīkojies un savā žēlastībā sargā mani šajā naktī.

Tavās rokās es nododu sevi, - miesu, dvēseli, un visu, kas ir mans.

Tavs svētais eņģelis lai ir ar mani, ka ļaunajam nebūtu nekādas varas pār mani. Āmen.

Pēc tam, dodies miegā bez kavēšanas, un ar liksmu sirdi.

Draudzes dzīves kalendārs un adreses

DIENA	DATUMS	CIKOS	KUR	KAS
OKTOBRIS				
Svētdien	5. oktobrī	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
Trešdien	8. oktobrī	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	9. oktobrī	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets un
Svētdien	12. oktobrī	11:00	Tērvetē	Ļaujās svētku dievkalpojums
Svētdien	19. oktobrī	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
NOVEMBRIS				
Svētdien	2. novembrī	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
Trešdien	5. novembrī	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	6. novembrī	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets
Svētdien	23. novembrī	15:00	Latviešu centrā	Mūžības svētdienas dievkalpojums
DECEMBRIS				
Svētdien	7. decembrī	15:00	Latviešu centrā	II Adventa dievkalpojums
Trešdien	10. decembrī	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	11. decembrī	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets
Svētdien	14. decembrī	15:00	Latviešu centrā	III Adventa svētbrīdis un Ziemsvētku eglīte
Trešdien	24. decembrī	15:00	Norvēģu baznīcā	Ziemsvētku svētvakara dievkalpojums

Svarīgas adreses un telefonu numuri

Draudzes tel. numurs: 514-992-9700 (lieto mācītājs) www.draudze.org

Pasta adrese (ziedojumiem):

Trinity Latvian Church, P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7

Mācītājs Gundars Bērziņš, tel. 613-851-8281; rev@draudze.org

Priekšnieks Jānis Mateus, tel. 514-481-2530; prez@draudze.org

Kasieris Roberts Kalniņš, tel.: 514-212-0102; kasieris@draudze.org

Sekretāre Dzirkstīte Jansone-Bērziņa, tel. 613-851-8281, dz@draudze.org

Jēzus:

“Ko jūs gribat, lai es jums daru?”

Mt. 20:32

Nākamo draudzes ziņu izdevumu gaidiet Ziemsvētkos!